

ligt at fravige det, hvilke Omstændigheder jeg kortelig har fremsat i mit første Foredrag. Hvad den høitærede Minister har anført i den Henseende, er blevet imødegaaet af flere ærede Medlemmer, særlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds; men jeg skal dog tillade mig nogle enkelte Bemærkninger besangaaende. Naar den ærede Minister siger, at det kun er en Mulighed, som er tilstede for, at Danmark vil kunne drage nogen Fordel til sig med Hensyn til den russiske Transithandel, da har jeg jo allerede sagt, at det kun er en Mulighed; men derfor man ikke fra Regjeringens og Lovgivningsmagtens Side rydder de væsentligste Hindringer derfor afveien, saa vil det heller aldrig blive til Mere end en Mulighed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har meget rigtigt fremhævet, i hvilken Grad en Afgift af 4 eller rettere sagt af 8 Dre pr. Tønde Korn kan hæmme Transithandelen, eftersom dette vil være en saa betydelig Del af den For tjeneste, der kan paaregnes ved Transithandel med Korn, at en saadan Handel derved meget let vilde blive bevæget til at søge andre Veie; men naar den høitærede Minister i Modfætning dertil fremhævede, at den tydske Toldtarif, saavidt han erindrede, paalagde en Told af 1 Reichsmark, saa skal jeg indstyre den Bemærkning, at den tydske Korn-told varierer imellem $\frac{1}{2}$ og 1 Reichsmark. Dette gjør jo imidlertid ikke Stort til Sagen, thi begge Beløbene ere jo saameget større end baade 4 og 8 Dre, at vi gjerne kunne se bort fra denne lille Unsiagthed; men den afajørende Bemærkning heroverfor er den, at det slet ikke skal sammenlignes med den nye tydske Toldtarif, thi vi konkurrere jo ikke her med Tydskland. Tydskland har ved sin nye Toldtarif stillet sig udenfor Konkurrencen. Tydskland har henvist Rusland til at søge andre Veie med sit Korn, og jeg spørger da: ad hvilken anden Veie skal Rusland gaa? det er med alle andre Lande end med Tydskland, at man skal sammenligne os. Om Tydskland havde paalagt en Told af $\frac{1}{2}$, 1 eller 10 Reichsmark, er aldeles ligegyldigt i saa Henseende; thi Tydskland har vist det russiske Korn bort fra sig, og den Adveit, som det blev omtalt af den høitærede Minister, at Tydskland havde aabnet sig selv, tror jeg foreløbig, man kan se bort fra, eftersom de russiske Exportører se bort fra den. De russiske Exportører tage faktisk ikke noget Hensyn til den Udfigt, som Tydskland har aabnet til, at de kunne faae Toldgodtgjørelse for det Korn, som er indført til Tydskland, naar det føres ud fra Tydskland. Dette have de fuldstændig set bort fra og søge af den Grund andre Veie. Men som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Charling) bemærkede, dette er kun et enkelt Tilfælde, her er omtalt, en enkelt Udsørselsartikel. Der findes ikke saa saa andre russiske Udsørselsartikler og fremmede Udsørsels-gjenstande til Rusland, som i meget høi Grad

ville blive berørte af den nye tydske Toldtarif, og for hvilke de tydske Handelsstæder ved Nordspen og Østersøen have været ikke Transitpladser, men Stabelpladser, og som af den samme Grund, hvorfor de hidtil have brugt disse som Stabelpladser, ville søge andre Stabelpladser, eftersom Benyttelsen af de omtalte tydske Havnstæder som Stabelpladser er bleven dem vanskeliggjort eller rettere umuliggjort. Det er i denne Konkurrence, at det vilde være af Betydning for Kjøbenhavn at komme med. Og det vil ses deraf, at det ikke blot er den Art Transit, som den høitærede Minister omtalte, som man maa lægge an paa og eventuelt kan vente at faae, nemlig den Transit, som bestaar i Omladning ved Kjøbenhavns Havn fra et Skib til et andet eller Landbringelse og Udsørsel umiddelbart i uforandret Tilstand, men at hvad der vil være vigtigt for Kjøbenhavn at blive, det er en Stabelplads for den russiske Handel, og dertil vil ganske vist udkræves mere end een eller flere offentlige Foranstaltninger og først og fremmest da Ophævelse af Skibsafgiften, og jeg har ogsaa i mit første Foredrag berørt de forskjellige Foranstaltninger, som der kunde være Tale om; men ingen af disse Foranstaltninger ere saa vidt forberedte, at de hurtigt kunne gennemføres. Men i hvert Fald maa det indrømmes, at Ophævelsen af Skibsafgiften ubetinget og ubestridelig vil bidrage ganske væsentligt dertil og lette Opnaaelsen deraf. Vi hørte jo af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds — og det er ogsaa bekendt fra anden Side — at saavel fra Ruslands som fra Kjøbenhavns Side Handlende have sat sig i Bevægelse i den Retning, men at det hidtil ikke er blevet til Noget, eller at man ikke er kommen ret langt, og Hovedårsagen heril maa vistnok søges deri, at der ikke fra det Offentliges Side er gjort Nogetsomhelst for at rydde Hindringerne af Veien. Nu staa vi her overfor et Offer fra Statskassens Side, som den ærede Minister udtrykker sig, paa 7—800,000 Kr. Paa det forelagte Finantslovsforslag var Størelsen af denne Afgift rigtignok sat til mellem 6 og 700,000 Kr.; men den ærede Minister synes at medregne det Beløb, han var saa venlig at ertergive os ifjor, paa 70,000 Kr. paa den udenrigske Skibsfart — det gjør nu mindre til Sagen. Men vil dette Offer af 6—700,000 Kr. være for stort, naar man ser hen til den Tilstand, hvori vore Finantser ere? Det Finantslovsforslag, Ministeren har forelagt Rigsdagen, udsifer et Overskud paa 4 Mill. Kr.; i de sidste Aaringer er der ophobet henved 30 Mill. i Kassebeholdning, og naar man tager Hensyn til, at de Kraav, som fra Ministeriets Side stilles paa Finantsloven ved Finantslovsforlagets Forelæggelse — efter Erfaringer i alt Fald — temmelig betydelig overstiger, hvad der bevilges ved Finantslovsforlagets endelige Vedtagelse, saa kan der fra den finantssielle Side i og for sig ikke være nogen Be-